

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Etické aspekty zacházení s těly zesnulých

Autor práce: Bc. Nikola Viktorová

Obor studia: Etika v sociální práci

Předložený kvalifikační elaborát má celkem 73 započítatelných stran, což vyhovuje nárokům kladeným na danou práci. Dílo je rozčleněno do úvodu, čtyř kapitol a závěru. Uspořádání díla je vcelku smysluplné, čeština je dobrá, byť nelze říci, že formulace jsou vždy vybroušené. V použité literatuře se objevují i cizojazyčné publikace (němčina a angličtina), převažuje však pochopitelně bibliografie domácí provenience.

Úvod (s. 5-8) plní svou funkci, protože autorka nás informuje o vymezení tématu a skladbě jednotlivých částí. Představení hlavní použité literatury není na závadu. Zároveň je však třeba podotknout, že k danému tématu existují další zajímavé publikace, jež autorka nevzala v potaz.

Bylo by možno hovořit o pohřbívání z hlediska tak zvané „archo-religionistiky“, o souvislostech mezi antropologií určité kultury a převažujícím způsobem pochovávání zesnulých. Například pohřeb žehem často svědčí o dualistické antropologii, zatímco inhumace se snoubí s nedualistickou antropologií. Zkrátka a dobře pohřbívání vypovídá mnohé o sebehodnocení člověka určité doby a kultury, tedy o světě živých, kteří se takto ve vztahu k zesnulému vyjadřují. Pohřbívání je také výlučným znakem člověka, protože žádný jiný tvor na naší planetě nic takového nepodniká. Zajímavá jsou etologická pozorování slonů, kteří při nalezení kosterních pozůstatků jiných jedinců svého druhu projevují podivuhodný zájem a snad i jakýsi smutek. O vyšších primátech ale kupodivu nic takového nevíme.

První kapitola (s. 9-22) nese titul „Vymezení pojmů“, což tak docela neodpovídá obsahu části. Název je navíc velmi neurčitý, a proto čtenáři neříká zhora nic. Po popisu toho, co se míní zacházením z těly zesnulých, se přechází k etické problematice. Dle mého soudu by si tato témata zasloužila samostatné kapitoly.

Druhá kapitola (s. 24-33) pojednává opravdu jen velmi zběžně o pohřbívání v našich zemích v minulosti. Třetí kapitola (s. 34-62) čtenáře obsáhle seznamuje s praxí pohřbívání v současnosti. Tituly „Minulost“ a „Současnost“ nejsou vyloženě nesprávné, nicméně jsou příliš lakonické. Jako vhodnější by se jevily nadpisy poněkud rozvinutější a adresnější. Konečně čtvrtá kapitola (s. 63-77) se zabývá jednak pohřbíváním dětí a následně dárcovstvím orgánů, a to nejen informativně, ale také z etického hlediska.

Shrnující závěr (s. 78-80) je dle mého soudu repetitivní a spíše proklamativní, protože konkluze se mi nezdají tak docela zřejmě vyplývat z autorčina argumentačního výkonu.

Práci hodnotím velmi pozitivně zejména kvůli autorčinu nespornému zápalu pro věc i vzhledem k evidentnímu úsilí, které svému snažení věnovala. Diplomová práce nemusí přinášet vědecký pokrok, stačí, když autorka zvládne zpracovat dané téma přehledně a také s ohledem na dostatečnou odbornou literaturu. To vše je naplněno, a proto považuji za správné tento elaborát připustit k obhajobě. Zároveň vzhledem ke konstatovaným nedostatkům navrhuji hodnocení velmi dobře.

Posudek vypracovala: Mgr. Bc. Veronika Řeháková, Ph.D.

Veronika Řeháková

Datum: 13. května 2022